

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תרלא

ערב שבת קודש פ' פינחס, ח"י תמוז ה'תשס"ו

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ד שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ו שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני

נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח

וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני

נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י בנם

הרה"ת ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה

ומשפחתם שיחיו ימיני

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service

CellPhone: (323) 842-3666

15 Passenger Available

Email: haimishedriver@yahoo.com

אין דעם פונעם איז פאנגען צו דעם דעם א"א אומקעמב איז ער א חסר (דעם פונעם פאנעם)
 ב"א אומקעמב איז ער א מלא הוץ אצטע ה"ה ע"פ לבי דעם איז ער דאסברחה צנדא מלא
 דער סעם פאר האט מיא האט עס צוזא ניליוס א אזה, איז האילעך ער האט סקנא גייען דעם איינציגסטעם
 קנאה, וואס דער פער האט מען עס צוזא ניליוס דעם אזה יו"ד, אויך בא יופפ"ין גיינען פיר א
 מיא האט עס מוסיף גייען דעם אזה ה, און ס'על האט עס גייען יתופך, לאתר האט ער האט געווען
 ג' וישאנען דעם נסיון, וואס דיא בידע זאכין צוזא אצל יוסף וואצל פונעם איז גייען ענינים פון שרים
 הבריח/און אזיא וואס אויך עס איז דעם נסיון קדמה און דער סעם האט ער האט מוסיף גייען בא ע
 דיא זכאים דיא צו עקסעט אוחיהו. פון דעם דעם-נאסען, איז אויף צוזא באהאלטן שלא שלטו בהם בצורים
 האט דער פאר פאר איז האיל הק"ה ס'על קלימס לומר בעיה אני עליהם טהם בני אבותיהם
 דאס האט מיר גייען און א קדוה אזיא הירח הבריה איז דאס דיא צו אוחיהו איז
 ע"פ ס'על, עקילע, איז אים וואס איז דער פונען דיא צו אוחיהו, איז דער פאר האט ער
 צוזא ניליוס דיא אוחיהו דוקא, וואס בא אים וואס אונז צוזא באהאלטן און דער פון קדוה ה
 זכ"ה איז און זיי גייען בולס קדושים בולס מהורים
 און דער פון דעם מען אונז פארטין פאר האט ער דערמאנט גלייבדיק דיא אידן האט
 דארפן אידן אין ארץ ישראל דער סאנס ער ער און אונן, האט דער פון אונז דעם אידן וואילע
 ער חיל דער פון זאגן אצטעם ~~עסילע העיסען~~ זייס געקעט אידן אין א"י, האט דער
 סעם איז דער האט פון ער וואונן, וואס דער ענין סאנס ~~העילע העיסען~~ העיסען פון חסד ה וכן
 עס דעם זיך אין דיא דרושים פון פרה ויתו, פון דיא דרוכים פון אלטן רבני, ביז דיא
 דרושים פון העיסען פון יבי"ן, און דיא עבודה פון ראובן סעען לוי איז נאך אק גיס סעפיק און
 עס דארף זיך דיא עבודה פון יהודה, וואס יעבולט איז העם אודה, און פון דעם הענין איז א
 עס איז גייען דער האט פון ער וואונן, איז דאס גייען א עכוב כנ"ל ולכן סאכיר ער וואונן
 העם מען דאך פרעגין, עס איז דאך גייען בא אידן א פנה רבנו, וואס ער האט אלץ מחקן
 בכה ניהאם צוזא מחקן זיך און מחקן גייען איז וויא האט ער דערלאזן אס דעם ענין, איז דער
 פאר דער סאנס ער אס דען ווערען, וואס זי האבן גייען אויף משה"ן איז הגם זיי גייען
 גייען גרוסע סענסען אראס פארהאט ביה, אויך קדוה ה"ה לו ביה להחזיק איז הגם סאקי אז ער
 האט גייען גיס ריביס, אבער דאך ה"ה לו ביה להחזיק זיי דאך גייען גרוסע סענסען
 אבער קעגן על פנה כנ"ל האט דורך דעם איז גיילא גייען דער בעצות על ה' הארים עס איז דאך
 ויאיינו בה' ובמשה עבדו, דיא צוויי זאכין פארבונדן, איז גיילא אז עס איז נישא האמונה
 משה איז גיילא נישא דיא אמונה בה' און עס הערען דער בעצות על ה' ~~עס צוזא דעם צוזא~~
 העיסען העלפט דאך אבער אויף אלץ, איז דער פאר איז ער משיים ובני קדוה לא מחז, אזיא טיז עס
 עשים פונדען צוזא, ווען האט דעם פאר איז לכה"ס אין פונעם האט מען גייען דיא וואס דארפן
 אידן גייען אין ארץ ישראל, און מיא איז אידן אין ארץ ישראל

ב"ה

3 דבר מלכות

להיות אדם מציאותי פירושו להיות גאוּלה / משיחת ע"פ פנחס החשד"מ

9 זמן הגאולה

הכרזה שנושיא דורנו צוה להדפיס ולפרסם בחוברת של אגו"ח / הזמן הנוכחי באור הגאולה

13 המעשה הוא העיקר

מיהו ה"קריינא דאגרתא"? / הוראות למעשה בפועל

14 כתי"ק - פרסום ראשון

פינחס מלא או חסד? / צילום מהגהה כ"ק אר"ש מה"ם על שיחת ע"פ פינחס העש"ח

המדור "המעשה הוא העיקר" מוקדש
 לע"נ הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי
 מו"ל כתי" הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזזה
 נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"
 ולע"נ זוגתו הרבנית חנה ח'י' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

המדור "כתי"ק - פרסום ראשון" מוקדש לעילוי נשמת
 ר' ברוך אשר ב"ר זאב ע"ה שמואלי - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג
 ומרת גי'שא גני' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד
 ת. ג. צ. ב. ה.
 יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

מלדת, און עס איז מספיק. - פונדעסטוועגן אז עס איז געווען דער חטא פון ער וואונן, איז דאָס געווען אַ עכוב. און דעריבער דערמאָנט ער דעם ענין פון ער וואונן.

פינחס מלא או חסר?

בשייכות לפרשת השבוע, הבאנו צילום נדיר ומיוחד (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ פינחס, מבה"ח מנ"א ה'שי"ת (נדפסה בלקו"ש חי"ח ע' 483 ואילך (לאחרי הגהות נוספות), וכן ב"שיחות קודש" ה'שי"ת (הוצאה חדשה) ע' 117 ואילך)

להלן פענוח הצילום שלפנינו (הכתי"ק בא בהדגשה):

אין דעם נאמען פנחס איז פאראן צוויי דעות: א' אז אומעטום איז ער א חסר זולת פעם אחת. ב' אז אומעטום איז ער א מלא, חוץ מפעם א' (ראה בית שמואל שמות אנשים פנחס. שי למורא שם. מנחת שי ר"פ פנחס). עכ"פ לב' הדעות איז ער דא בפרשת פנחס א מלא.

דער טעם פארוואס מ'האט אים צוגעלייגט א אות איז ווילע ער האט מקנא געווען דעם אויבערשטענס קנאה. דעם אות וואס מען האט אים צוגעלייגט דערפאר, איז דער אות יו"ד.

בא יוסף'ן געפינען מיר אז נאך דעם וואס ער איז בייגעשטאנען דעם נסיון האט מען אים מוסיף געווען דעם אות ה"א און מען האט אים גערופן יהוסף.

סיי בא יוסף'ן און סיי בא פנחס'ן איז דאס געווען ענינים פון שמירת הברית וכמוש"כ כ"ז בזח"ג (ריג, ב), זעט מען דערפון אז די צוויי אותיות יו"ד און ה"א האבן א שייכות צו שמירת הברית.

אזוי זאגט רש"י אין היינטיקע סדרה, אז דער טעם וואס ער האט מוסיף געווען בא די שבטים די צוויי אותיות הנ"ל יו"ד ה"א, איז אויף צו באווייזען שלא שלטו בהם המצריים, דערפאר הטיל הקב"ה שמו עליהם לאמר מעיד אני עליהם שהם בני אבותיהם.

דער טעם וואס מיר געפינען אז א עדות אויף שמירת הברית איז דוקא די צוויי אותיות, איז ע"פ פשוט, ווילע איש ואשה זכו שכינה ביניהם, וואס אין איש ואשה איז פראן די צוויי אותיות יו"ד ה"א, דערפאר האט ער צוגעלייגט די צוויי אותיות דוקא וואס זיי באווייזען בא איש ואשה אז שכינה ביניהם, און זיי זיינען כולם קדושים כולם טהורים.

דערמיט וועט מען פארשטיין דאס וואס ציילענדיק די אידן וואס דארפן אריין גיין אין ארץ ישראל, דערמאנט ער, ער און אונן. ער וויל דערמיט זאגן דעם טעם פארוואס עס קען זיין אן עיכוב אריינגיין אין ארץ ישראל – אז דאס איז צוליב דער חטא פון ער ואונן, ד.ה. דער ענין פון שמירת הברית, וואס דאס איז מעכב את הגאולה (לקו"ת להאריז"ל ישעי' עה"פ ובא לציון ועייג"כ סהמ"צ להצ"צ מצות פו"ד), ווארום אין דעם ענין פון שמירת הברית איז דאך תלוי די התקשרות פון דעם אויבערשטען מיט כנסת ישראל.

עס רעדט זיך אין די דרושים פון פ' ויחי, פון די דרושים פון אלט'ן רבי'ן אין תורה אור ביז די דרושים פון כ"ק מו"ח אדמו"ר, אז די עבודה פון ראובן שמעון ולוי איז נאך ניט מספיק און עס דארף זיין די עבודה פון יהודא, וואס יעמולט איז הפעם אודה גו' ותעמוד

להיות אדם מציאותי פירושו לחיות גאולה!

ישנם המתפללים כיצד יושב לו יהודי ומדבר פעם אחר פעם, בכל התוועדות, ומוסיף זאת גם במכתביו - ש"הנה הנה משיח בא", היום ולא מחר, בה בשעה שע"פ תורה נמצאים בגלות? ... ● מוכרחים לומר - חושבים הם - שזהו חלום! ● אך האמת שהגלות היא החלום, והגאולה היא המציאות האמיתית גם בזמן הגלות ● קטעים משיחת ש"פ פינחס ה'תשד"מ - בלתי מוגה

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

"(האמערט אוועק)" פעם ועוד פעם ושוב, התוועדות אחר התוועדות – שללא הבט על כך שנמצאים בחושך כפול ומכופל של הגלות, איז לא זו בלבד ש"לא לתר לגאולה" אלא "הנה הנה" ("אט אט") משיח בא", וזה לא רק נדפס ב"הקריאה והקדושה"⁵, אלא אכן מתכוונים בפועל ממש למטה מעשרה טפחים, כיון ש"כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה"⁶ – במילא, הוא מרעיש כל הזמן ש"הנה הנה משיח בא".

ומוסיף ואומר שהמפתח נמצא בידיכם, לא רק בידי הרבים או רוב האנשים, אלא בידו של כל אחד: הרמב"ם פוסק⁷ שע"י מצוה אחת יכול כל אדם להכריע "את עצמו ואת כל

א. בהמשך להמדובר לעיל¹ אודות הגאולה העתידה – כאן המקום לדבר על ענין שישנם המתפללים עליו, ורק מפני הכבוד אינם מדברים על זה אפילו בינם לבין עצמם.

והענין הוא:

בפשטות וע"פ תורה בני ישראל נמצאים עדיין בגלות – "אכתי עבדי אחשורוש אנן"², ועד שהקב"ה לא יוציאם נשארם בני" קשורים בגלות, וכפי שאמר בעל הגאולה בג' תמוז³: לא ברצוננו הלכנו לגלות ולא ברצוננו נצא מהגלות, אלא הקב"ה יוציאנו מהגלות.

במילא מתפללים הם:

יושב לו יהודי⁴, מדבר ברבים ומטרטר

(1) בסיום השיחה שלפנ"ז (סעיף ט' בשיחת ש"פ פינחס תשד"מ ש"ל ע"י "ועד הנחות התמימים").

(2) מגילה יד, א.

(3) סה"מ קונטרסים ח"א קעו, ב. סה"מ תרפ"ז ע' קצו. לקו"ת ח"ד תרצב, א.

(4) מכאן עד סוס"ג היכן שמופיעים תיבות "יושב לו

יהודי", "יהודי זה" וכיו"ב – הכוונה לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

(5) גליון 9 וגליון 10 ע' טו ואילך; 11 ע' ה ואילך.

(6) סנהדרין צז, ב.

(7) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

מיהו ה"קריינא דאגרתא"?

בדורנו זה ניתוספה הדגשה מיוחדת בעבודה ד"פינחס":

כל יהודי שהוא תלמיד וחסיד של אתפשטותא דמשה של הדור¹, כ"ק מו"ח אדמו"ר, נשיא דורנו, או תלמיד תלמידו וחסיד דחסידיו כו', או אפילו אם רק למד מאמר שלו, שיחה, **איגרת**, או ששמע זאת ממישהו – נעשה "קריינא דאגרתא", "**המקריא** – המכריז של האגרת", ולכן מוטלת עליו השליחות והאחריות ד"ליהוי פרוונקא" (כפי שמשה רבינו אמר לפינחס):

הוא צריך לצאת בשליחותו של משה שבדורנו ולעשות כל התלוי בו לחלק, להבדיל בין יהדות ל"גוי'שקייט", ועד ל"ויקח רומח בידו" ו"להרוג" את רצון היצר הרע הרוצה לערבבם ר"ל, כמודגש במיוחד ב"איגרתא" דנשיא דורנו – ש"הרעיש" בחיים חיותו בעלמא דין, ו"מרעיש" גם עתה ע"י "איגרתא" שלו – מאמריו שיחותיו ואגרות קודש שלו, וע"י תלמידיו וחסידיו, אודות העבודה דמלחמת היצר וההכרח הגדול לבטל פירצות עם ישראל אודות ההבדלה שבין יהדות ל"גוי'שקייט"!

ויתירה מזו: נוסף על מה שזה כתוב במאמריו ואגרות שלו – זכה דורנו, שמבלי הבט על חושך הגלות, הרי זה מודגש בגלוי בשמו, ובפשטות הקב"ה² נתן לנו נשיא הדור ששמו הוא "יוסף" – המורה על מהותו וחיותו³ – המבטא **ברור** שליחות דורנו – "יוסף ה' לי בן אחר"⁴, לעשות מכל דבר בעולם שהוא "אחר" – "בן", כולל בפרט ובמיוחד יהודי שהוא תינוק שנשבה בין העכו"ם [שלדאבוננו כמה ואפילו אחד – הוא עולם מלא, כפי שאומרת ומכרזת תורת אמת⁵], ולגלות שהוא בן – בנו של הקב"ה.

מהסיפור דפינחס מובן גם, שאין מקום לטענה: למה צריך הוא ללכת ולהתערב ולבטל פירצות בהבדלה שבין יהדות ("בן") ו"גוי'שקייט" ("אחר") – הרי ישנו נשיא הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר, ישנם כמה רביים, רבנים, עסקנים יר"ש וכו', ובכלל הרבה יהודים, גדולים וחשובים ממנו, והרבה קהילות קדושות שכולם יש להם הנשיא שלהם, הרב המנהיג וכו'.

רואים איפוא, שאע"פ שמסביב לפינחס היו משה רבינו, סנהדרין, נשיאי השבטים וכו' וכל ישראל – מ"מ אמר לו משה שכיון שהוא "קריינא דאיגרתא" – איהו ליהוי פרוונקא", מכיון שיהודי זה קרא או שמע מילה מאיגרת המורה הוראות ברורות בנוגע למלחמת היצר וכו', יש לו מיד השליחות ללכת **בעצמו** ולקיימה [ובפרט, בד' אמותיו, בביתו ומסחרו וכו'"] – הרי הוא ה"מנהיג" ובעה"ב, צריך תיכף לנצל בעלותו לעשות העבודה ד"פינחס".

ולא רק לשלוח משמשים ושלוחים, ולצאת י"ח ע"י נתינת כמ"פ ח"י דולר וכו' לבצדקה בכדי שהשני יוכל לעסוק בזה, אלא כשם שפינחס לא שלח משמש והלך לבדו, צריך גם הוא

המשך השיחה בסוף עמוד 12

- (1) ראה תקו"ז תס"ט. ועוד.
 (2) כמאוזל"ל שעמד (הקב"ה) ושתלן בכל דור ודור
 (3) ראה עשהיה"א ספ"א. לקו"א לה"מ סרמ"ד. וכן
 (4) ויצא ל, כד. וראה אוה"ת עה"פ. ועוד.
 (5) משנה סנהדרין לז, א.

בתשובה!"

ומה שמובא¹³ ברמב"ם סדר שלם כיצד יבוא משיח: שיהיו מלחמות גדולות, ולפני זה יבוא אליהו הנביא וכו' – הרי זה כל זמן שהגאולה באה באופן ד"בעתה"¹⁴, אך כאשר עומדים במצב ד"זכו"¹⁵ או "כלו כל הקיצין", הגאולה תבוא באופן ד"אחישנה"¹⁶ – ואזי יכול לבוא משיח תיכף ומיד, ברגע אחד ממשי! [וכפי שהרמב"ם כותב באגרת תחיית המתים שלו¹⁷, שהענינים שכותב בספר היד אודות פרטי הגאולה הם אלו הידועים לו בברור, אבל יתכן שיהי' באופן אחר].

ויהודי זה מדבר כך לא פעם ולא פעמיים, אלא ללא הרף ("ער האלט אין איין רעדן") בכל התוועדות והתוועדות, ומוסיף זאת גם במכתביו – ש"הנה הנה משיח בא", היום ולא מחוץ!

בשלמא אם ה' מדבר כך פעם אחת – היו יכולים לומר שזהו זמן מיוחד, מצב מיוחד וכיו"ב, אבל הוא לא פוסק מלדבר כך ללא מנוחה ולא נותן לנוח ("לאַזט ניט רוען")...

מוכרחים לומר – חושבים לעצמם השומעים – שזהו חלום!...

כי לומר שבגלות עמוקה כזו משיח יבוא מיד היום – אין לזה שייכות כלל עם המציאות! ע"פ המצב האמיתי בהוה רואים גלות, וא"כ כיצד יכול "ליפול" לו הרעיון שמש"ח יכול לבוא היום?...

מוכרחים לומר שזהו חלום!

ב. לכאורה יש מקום לתמי' זו, שהרי יהודים אכן נמצאים בגלות, ודוקא הקב"ה יכול להוציאם – לכן מתפלאים הם: איך אחד

העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה", וכמ"ש בזה"ר⁸ ומבואר במאמר אדמו"ר הזקן⁹ – "איתא בתיקונים שאפי' אם ה' צדיק א' חוזר בתשובה שלימה בדורו ה' בא משיח", שזה מדובר אפי' לפני הזמן ש"כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", עאכ"כ לאחר זמן זה – הדבר היחיד שמונע ממש"ח לבוא הוא שיהודי יעשה תשובה, ואזי יבוא משיח תיכף ומיד ללא שום הפסק זמן.

וכפי שישנם האומרים (וכולם חושבים¹⁰) "אחכה לו בכל יום שיבוא"¹¹ ["אחכה" גם מלשון יגיעה כו', כמבואר בהמשך תרס"י¹²], ובכל יום בתפלה (בימות החול) "לישועתך קוינו כל היום" – שביום זה ממש יכול לבוא משיח צדקנו.

ומדובר על משיח בשר ודם, ילוד אשה, נשמה בגוף, שלא יבוא להיכן שהוא ("ערגעץ וואו"), אלא יבוא כאן בבית מדרש ובית כנסת זה, וכיו"ב!

מתפלאים הם: כיצד אפשר לדבר כך, ועוד **בפשטות** – כאשר יודעים שנמצאים בגלות ע"פ תורה, ורק הקב"ה יכול להוציא את בני ישראל מהגלות?!

ובפרט שהוא בעצמו יודע זאת – לידו מונח הסיפור שבו יתפלל תפלת מנחה ויאמר "צדקתך צדק" וכיו"ב, ענינים שונים בתפלה המראים שנמצאים בגלות, ו(גם בשבת) בברכת המזון אומרים "הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח" – ל' עתיד, ולשם כך אוחזים בסיפור כדי לא לטעות ח"י בנוסח הברכה;

אעפ"כ בא יהודי זה, ומטרטט פעם אחר פעם ש"הנה הנה משיח בא" – בלשון הוה, היום ולא מחוץ, "ואין הדבר תלוי אלא

(8) ראה ז"ח ס"פ נח (כג, ד).
 (9) מאמרי אדה"ז הקצרים ע' תג.
 (10) ראה לקו"ש ח"ט ע' 282 ואילך.
 (11) נוסח אני מאמין (ע"פ חבקוק ב, ג).
 (12) ע' עח ואילך.
 (13) הל' מלכים ספ"א ופי"ב.
 (14) ישע"י ס, כב.
 (15) סנהדרין צח, א.
 (16) ישע"י שם. סנהדרין שם.
 (17) פ"י.

ו"התורה היא נצחית"⁵ – הוראה נצחית בנוגע לעבודתן של נשי ישראל בכל דור ודור: כל אשה בישראל, בכל מקום ובכל זמן, צריכה לתבוע בכל התוקף מנשיא הדור, שרצונה לקבל חלק בארץ. ובתור הכנה לזה – משתדלת כל אשה בישראל, "עקרת הבית" [וכן כל בת בישראל שמתכוננת להיות "עקרת הבית" בבוא הזמן], לעשות מביתה "חלק בארץ", דירה לו ית', "ושכנתי בתוכם".

ועד"ז בדורנו זה – שהנשים צריכות לגשת לנשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, ולמסור "פדיון" שרצונן ותביעתן לקבל חלק בארץ.

ואז עונה להן נשיא הדור שיביא את טענתן, דרישתן ובקשתן לפני הקב"ה – "ויקרב משה את משפטן לפני ה'"⁶ (ובלשון חז"ל: "אשרי ילוד אשה שכך מובטח שכל זמן שהי' רוצה הי' מדבר עם השכינה"), והקב"ה משיב – כפי שהשיב אז – שמקבל את בקשתה של כל אשה בישראל, ובכללות יותר – את בקשתו של כאו"א מישראל בתור חלק מ"כנסת ישראל", שנמשלה לאשה, אשר, בעלה הוא הקב"ה.

(משיחת ליל ט"ו תמוז ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

(7) ספרי ופרש"י בהעלותך ט, ז.

(5) תניא רפי"ז. ובכ"מ.

(6) שם, ה.

המשך השיחה מעמוד 13:

ללכת לבדו לקיים השליחות שהיא מצוה שבגופו (שאין יכולים לקיים ע"י שליח⁶).

ביחד עם זה הולך הוא עם הכחות של משה שבדורנו, שהוא פתח והקל את הדרך דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ועד גם הפצה לתינוקות שנשבו בין העכו"ם, ותבע ודרש שכל אחד צריך לעסוק בזה.

וכמוכן באופן ד"מיין מקרבת⁷, ובלשון נשיא דורנו⁸ – שבאם יש לו צפרניים, צריך להשתמש בהם כאשר נצרך כלפי עצמו, אבל כלפי השני צריך לגשת באהבה וקירוב בדרכי נועם ובדרכי שלום, "אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה", [ורק במקרה שאין ברירה כלל, וצריך להיות דחי' – הרי צריך זה להיות דוקא ב"שמאל דוחה", ביד כהה].

ובזה גופא נדרשים ב' ענינים כדי הצליח בעבודה: (א) להסביר ל"אחר" (ועד"ז בנוגע אליו "אל זר אשר בקרבך") בדרכי נועם (באופן שיבין ושזה יתקבל אצלו) איך שלא טוב ולא מתאים לו עצמו להתנהג באופן ד"אחר", וזה בא רק בגלל שהוא תינוק שנשבה בין העכו"ם, ו(ב) לגלות את ה"בן" שבו – עי"ז שמסביר לו אודות היוקר להיות יהודי ולהתנהג בדרך של יהדות – לימוד התורה וקיום המצוות.

(משיחת ש"פ פינחס, מבה"ח מנחם-אב ה'תשמ"ח – מוגה, תרגום מאידית*)

(6) תוס' רי"ד קידושין מב, ב.

ע' תקכה. ח"ד ע' יד ואילך. סה"מ קונטרסים ח"ב שה, ב ואילך. ועוד.

(7) סוטה מז, א.

(8) ראה "היום יום" כ"ב אלול. אגרות קודש שלו ח"ב

(* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל.

יכול לבוא ולדבר כך?

במילא, צריכים ליישב את התמ'.¹

ובמיוחד שאין זו תמ' רק אצל מתי-מספר הנמצאים כאן, אשר "תואנה הם מבקשים"¹⁸ ומחפשים שאלות – אלא גם אחרים ששומעים מתפלאים: איך יכול לבוא יהודי ולדבר בפשטות, ולטרטר ללא הרף ש"הנה הנה משיח בא", ושזה מונח בידי של כאו"א – כאשר ע"פ תורה "אכתי עבדי אחשוּרוש אנן" והקב"ה יוציא אותנו כו'?

[.] במילא יש להבהיר לאלו היושבים ומקשיבים – כיצד יכול לבוא יהודי ולדבר בפשטות שללא הבט על כך שנמצאים בכזה חושך כפול ומכופל דגלות, אזי הנה בא משיח צדקנו, לא בעתיד, אלא מיד עכשיו בהוה, ברגע זה ממש!

ולא פוסק מלהרעיש בזה, ולכן שרים "שיבנה בית המקדש במהרה בימינו"¹⁹, ותיכף הוא מפרש שהכוונה "במהרה בימינו" – היום ממש, כאן במקום ובזמן זה, בש"פ פינחס תשד"מ בבית מדרש זה!

ויתירה מזו: למרות שבפעם הקודמת הוא גם אמר ש"הנה הנה משיח בא" ומשיח לא בא אח"כ, אעפ"כ לא הרפה מזה אלא המשיך לדבר כך, ואע"פ שרואים גם עכשיו שמשח עדיין לא בא, ואפי' אלי' הנביא לא הגיע (וגם אם הוא בא לפעמים, זה רק ליחיד סגולה) אזי אם ח"ו משיח עדיין לא יבוא, הוא ידבר ע"ז שוב בפעם הבאה עם כל ה"שטורעם"!

במילא, זקוקים להסביר לאנשים היושבים מסביב – איך מדברים ככה?

ג. מוכרחים לומר שזהו חלום!

וכידוע שע"פ הלכה ישנם חילוקים בין מצב ד"בהקיק" למצב ד"בחלום": בהל'

(18) ע"פ שופטים יד, ד.

(19) אבות פ"ה מ"ב.

נדרים²⁰ מובא ש"הנודר בחלום אינו כלום", ועד"ז בכ"מ²¹ (וכשיחפשו ימצאו את חילוקי ההלכות שבוה).

ובכלל אדם הרי חולם בלילה בשעת השינה, וכאשר חולם שהנה בא משיח – איזה טעם יש לבוא ולספר זאת ברבים!?

אמנם זהו דבר נכון לחלום חלומות טובים כפי שמבקשים בברכת כהנים²² (כמו שביקשו בחג השבועות ומכך זה נמשך לזמן שלאח"ז) – אבל מדוע מספרים זאת ברבים?

הרי ענין זה, שמשח יכול לבוא היום, בבית מדרש זה – לדעת אלו היושבים ושומעים – הוא חלום שאינו מציאותי, כיון שהם מרגישים שנמצאים בגלות, והרגש זה מבוסס ע"פ תורה.

אז או שתסביר להם שאין זה חלום, או שלא תדבר על כך ברבים!

זקוקים הרי לאיזו הסברה עבור השומעים, ע"כ שמנדנדים ללא הרף שמשח צדקנו יכול לבוא תיכף ומיד ממש למטה מעשרה טפחים.

אמנם, אפילו אם לא היתה שום הסברה היו ממשיכים לדבר על זה גם הלאה... אבל לאחר הכל נדרשת איזו הסברה.

ד. אזי אדמו"ר הזקן הסביר כבר:

מבואר בתורה אור²³ בד"ה "שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים"²⁴, שכל ענין הגלות הוא כחלום, "היינו כחולמים", אלא שמצד החלום משלים את עצמם שזוהי האמת, אך האמת היא שזה אכן חלום!

(20) שו"ע יו"ד סו"י ס"ב.

(21) ראה אנציקלופד' תלמודית ערך דברי חלומות. וש"נ.

(22) מברכות נה, ב.

(23) וישב כח, ג ואילך. וראה גם סה"מ תקס"ה (כרך א) ע' קפד ואילך. אוה"ת מקץ (כרך ו) תתש, ב ואילך.

(24) תהלים קכו, א.

ויראו זאת בגלוי לעתיד לבוא, שעל כך אומרים "בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים", "פי' שיתגלה מדרגה ובחי' זו של החלום עד אשר כולם יכירו וידעו ושיגו החיות הנמשך להם בזמן הגלות שהוא מבחי' החלום, ולכן יאמרו היינו כחולמים".

זאת-אומרת, אין זה נכון לומר שהמחשבה על הגאולה בזמן הגלות היא חלום, אלא בדיוק ההיפך – כאשר חושבים על הגלות זהו החלום!...

ואת זה אומר אדמו"ר הזקן בזמן הגלות, בידועו את מה שאומר במאמר ד"ה "זאת האלף ושבע מאות"²⁵ שקץ הגאולה יהי עשרות שנים לאחמ"כ בשנת תר"ג או תר"ח²⁶ – אעפ"כ אומר אדה"ז שידעו שהגלות היא חלום!

אמנם בגלוי יראו זאת רק לעתיד לבוא, ועתה מרגישים שחלום הגלות אינו כלל חלום אלא מציאות – אך אדמו"ר הזקן רצה להודיע זאת לבני ישראל עוד קודם, בזמן הגלות.

ובעצם דוד המלך כבר הודיע זאת בספר תהילים בפסוק "בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים". ואדמו"ר הזקן מביא ומסביר זאת בתורת חסידות חב"ד ולאחמ"כ בתוספת ביאור ע"י רבותינו נשיאינו שלאחריו, ואח"כ המאמר נדפס ונתפרסם בספר תורה אור, ובדאי רצה שיפיצו את זה בכל מקום, כפי שזה בנוגע לכל עניני תורה ופנימיות התורה – כלומר, להפיץ שאפילו בעמדתו בזמן הגלות, על כל יהודי לידע שהגלות היא חלום!

וכיון שזה נהי' חלק מהתורה וכל יהודי לומד זאת – הרי זה פועל אח"כ בעולם

(25) מאמרי אדה"ז פרשיות ח"א א' תיט ואילך. מגדל עז (כפר חב"ד, תשמ"ז) ע' תפד ואילך.

(26) ראה תורת שלום ע' 237. מגדל עז ע' תפג. וראה אגרות קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"א ע' תפה. לקו"ש ח"ו ע' 80 הע' 70. ועוד.

ובגלות, כמאמר²⁷ "קוב"ה אסתכל באורייתא וברא עלמא", וכך גם "כל מאן דאסתכל בה באורייתא ואשתדל בה כביכול הוא מקיים עלמא".

ומכך מובן שמה שמדברים ומרעישים ללא הרף שהנה בא משיח, ללא הבט על כך שנמצאים עדיין בגלות – אין זה "חלום" כלל, אלא אדרבה: זוהי המציאות!

ודוקא כאשר חושבים על הגלות – זהו החלום, רק כיון שנמצאים בגלות (בחלום) משלים את עצמם שזוהי המציאות!

ה. לאידך גיסא:

מה שיהודים בגלות חושבים שהגלות היא המציאות והגאולה היא חלום, וכאשר אומרים "הנה הנה משיח בא" זה חלום – אין זה היפך האמונה, כי הם מאמינים בביאת המשיח, אלא שהאמונה נשאר אצלם בבחי' מקיף ולא חודרת בפנימיות, במילא הגאולה נשארת אצלם כמו חלום.

[. .] ואין זה היפך התורה, כי התורה עצמה אומרת "היינו כחולמים", כלומר, ע"פ תורה הגלות היא חלום, ועד כדי כך חלום – עד שההרגשה בחלום הגלות שהגאולה היא החלום והגלות היא המציאות, במילא מובן מדוע הדיבור על הגאולה מעורר אצלם פלא.

ועד"ז בנוגע לכל השאלות שישנם בזמן הגלות על ענין הגאולה, ולדוגמא: בעל הגאולה אמר לפני עשרות שנים "לאלתר לגאולה" – עולה השאלה: היתכן שזה לא יצא בפועל, ועד היום הזה עדיין לא בא?

צריכים לדעת, שכל השאלות, הקושיות והספקות הללו באים מצד חלום הגלות, שמצד הגלות זקוקים לראיות, הסברות ותירוצים.

1. אך כאמור, אין לחשוב שזהו היפך

ובפרט שאדמו"ר המהר"ש לא הי' בנו הגדול אלא אדרבה – הצעיר, והיו לו אחים גדולים אשר כל אחד מהם הי' "גדול", וכידוע שכ"ק מו"ח אדמו"ר כתב על כל אחד מהם ב"הקריאה והקדושה" את התואר "אדמו"ר" [שבכלל כל הענינים ב"הקריאה והקדושה" הוגהו ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר – חלק כתב בעצמו, ואפילו החלק שלא כתב הוא הגיהו והוסיף הוספות בכתב יד קדשו], ובפרט הבן הגדול – כידוע היחס המיוחד שהי' לו מסבו (אדמו"ר האמצעי); וללא הבט על כל זה, וגם על מענה הצ"צ שנדפס הלקו"ת (ואדמו"ר המהר"ש בודאי ידע מה זה הלקו"ת) – הי' לאדמו"ר המהר"ש התוקף והעוז ("די ברייטקייט") לומר לצמח צדק: אבל יהודים רוצים את הגאולה כפשוטה!

1. כיון שסיפור זה הגיע אלינו, וכל דבר הוא בהשגחה פרטית – בודאי ישנה מכך הוראה לכאו"א,

[בפרט כשלוקחים בחשבון כמה שנים הצ"צ ואדמו"ר המהר"ש חיו יחד, מובן בפשטות שדיברו ביניהם הרבה עניני קדושה ועניני תורה, ואעפ"כ רואים שהסיפורים שהגיעו אלינו הם מתי מספר בלבד, שלא בערך לגמרי ממה שהי' בפועל. ועל-כן מוכרחים לומר (כיון שכל דבר הוא בהשגח"פ), שהסיפורים שהגיעו אלינו הם ע"ד 'נבואה שהוצרכה לדורות נכתבה ושלא הוצרכה לדורות לא נכתבה"¹⁸]

וההוראה מכך בפשטות:

כל יהודי צריך לצעוק ולתבוע שרוצים את הגאולה כפשוטה!

והכרח הגאולה מובן לכאו"א בפשטות, ובפרט ע"פ המבואר בחסידות בכ"מ, באופן המובן בשכל [. .] שצריכה להיות לו תשוקה לגאולה.

וכפי שאומרים בכל יום בתפלה – "לישועתך קוינו כל היום", "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים".

ויה"ר שכך יהי' בפועל – "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים", ואנו בתוכם. (ב' קטעים משיחת ש"פ פינחס ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

(18) מגילה יד, א.

הנשים צריכות לגשת לנשיא דורנו, ולמסור "פדיון" שרצונן ותביעתן לקבל חלק בארץ

מסופר בשיעור חומש היומי ש"הנשים . . מחבבות את הארץ"¹, שלכן, באו בנות צלפחד למשה רבינו וביקשו "תנה לנו אחוזה בתוך אחי אבינו"², ואכן, נתמלאה בקשתן – כמסופר בהמשך הפרשה שהקב"ה אמר למשה "נתן תתן להם אחוזת נחלה בתוך אחי אביהם"³, ועד כדי כך, ש"זכו בנות צלפחד ונכתבה (כללות הפרשה) על ידן"⁴.

(1) פרש"י כו, סד. (2) כז, ד. (3) שם, ז. (4) פרש"י שם, ה.

(27) זח"ב קסא, סע"א ואילך.

ובפרט אצל אלו שאינם זקוקים להגיע לידיעה ש"מה זרעו בחיים אף הוא בחיים", כי הם **מרגישים** איך שנשיא דורנו חי אצלם – בין ע"י חלום, הצלחה במסחר, או בזה שנופל לו לפתע הרהור תשובה בעומדו במעמד ומצב שהוא בכלל לא חשב על-כך,

דלכאורה, מהיכן מגיע לו הרהור תשובה – הרי לגמרי לא חשב על זה?

אמת אמנם שמבואר בלקו"ת⁸ מהמשנה⁹ "בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת כו", שזהו הגורם לנפילת הרהור תשובה אצל האדם – אבל מדוע הרהור נופל אצלו דוקא ולא אצל השני, או מדוע אצל השני נופל רק הרהור תשובה אחד ואצלו נופלים שניים או שלשה וכו'?

– הרי זה בגלל שאצלו נשיא דורנו חי¹⁰!

יהודי צריך לתבוע ולצעוק שרוצה את הגאולה

ד. [.] והנה, כאשר יהודי מתבונן מעט איך שהקב"ה אשר "מלא כל הארץ כבודו"¹¹, "מניח העליונים ותחתונים ומייחד מלכותו על עמו ישראל בכלל ועליו בפרט"¹², ונתן לו כחות לעשות את עבודתו ב"קב שלו"¹³, עד לכחות נעלים כאלו – שבכחו (של יהודי) להביא את הגאולה העתידה עם "השמים החדשים והארץ החדשה"¹⁴ וכל המשכחות הכי נעלות דלעתיד לבוא, ומתבונן בזה ש"הנה ה' נצב עליו ומלא כל הארץ כבודו ומביט עליו ובוחן כליות ולב אם עובדו כראוי"¹⁵ – הקב"ה בעצמו מסתכל כיצד היהודי מנצל את כחותיו,

– הרי אפי' טיפש מבין את יוקר וחשיבות עבודתו!

אדם יכול לשכנע את עצמו בנוגע לעבודתו הפרטית ב"קב שלו" דמהיכי-תיתי: הוא כן יעשה אותה או לא יעשה – מה הוא כבר יפעל ולמאי נפקה-מינא? אבל כאשר יתבונן בעצמו שהקב"ה נתן לו כחות להביא את הגאולה ע"י עבודתו ב"קב שלו" דוקא – אזי כאמור, אפילו טיפש מבין את יוקר וחשיבות עבודתו, והוא יתמסר לזה עם כל החיות וה"שטורעים"!

ה. יחד עם זה, כל זמן שהגאולה עדיין לא הגיעה בפועל, תובעים מיהודי **לתבוע ולצעוק** שרוצה את הגאולה, לא רק ברוחניות, אלא את הגאולה בפשטות.

כידוע מענה אדמו"ר המהר"ש לאדמו"ר הצ"צ¹⁶ [בהמשך לשאלת אדמו"ר המהר"ש על הקץ שנאמר על אותה שנה: מדוע לא בא אז משיח? ומענה אדמו"ר הצ"צ שבאותה שנה נדפס הלקו"ת, אמר אדמו"ר המהר"ש: רוצים את הגאולה בפשטות, למטה מעשרה טפחים! והנה, מסיפור זה אנו למדים כיצד צריכים להתנהג, ושאינן זה ענין של היפך הכבוד וכו':

מובן בפשטות הביטול שהי' לאדמו"ר המהר"ש בכלל כלפי אביו הצ"צ, ובפרט שזה הי' בזמן נשיאותו של הצ"צ, אשר "דבר אחד לדור"¹⁷.

8) האזינו עא, ד. וראה גם שם תצא לו, ד ועוד –	13) ראה ב"מ לח, א.
9) אבות פ"ו מ"ב. וראה חגיגה טו, א.	14) ישע"י סו, כב.
10) ראה עד"ז ב"יחי המלך" שם.	15) תניא שם. וראה גם שם פמ"ב (ס, ב).
11) ישע"י ו, ג.	16) לקו"ש ח"ז ע' 80 הע' 70. וראה עד"ז ב"יחי המלך" גלינונות: תלה ע' 9, תטו ע' 6, קלז ע' 8. ועוד.
12) תניא רפמ"א (נו, א).	17) סנהדרין ח, א. הובא בפרש"י וילך לא, ז.

של "תיקו".

והטעם לזה – בכדי שע"י ענין הגלות בתורה יתוסף עילוי נעלה יותר.

ולכן, צריכים להשתדל שענין הגלות ישאר בתורה בלבד – "יעקב ועשו האמורים בפרשה" – ולצאת ידי חובת הגלות וההעלם והסתר ע"י ה"חומר ולבנים" שבתורה, "בחומר דא קל וחומר . . . ובלבנים דא ליבון הלכתא"³⁴, כפי שאדמו"ר הזקן מבאר³⁵.

וביחד עם זה יש לידע, שכל ענינים אלו דגלות הם **חלום**, והמצויאות האמיתית גם בזמן הגלות היא – **הגאולה**.

ז. זהו ההסבר מדוע מדברים ומטרטרים ללא הרף שהנה הנה בא משיח צדקנו: כי זוהי אכן המציאות האמיתית ולא חלום!

וכמדובר לעיל שכבר "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", ותשובה אפשר לעשות בשעתא חדא וברגעא חדא³⁶ – במילא בא מיד משיח צדקנו בפועל ממשי!

ואפילו אם עד עתה לא הגיע משיח ואפילו אליהו הנביא לא בא, אעפ"כ מדברים על כך עוד פעם בכל התוועדות, פעם אחת, פעם שני', עד שלש פעמים ד"הוי חזקה"³⁷ ועד מאה פעמים שהופך להיות טבע האדם³⁸ ("טבע שני"³⁹, או "הרגל נעשה טבע" סתם⁴⁰), עד למאה פעמים ואחד⁴¹ – ובאם

התורה והיפך האמונה, מאחר²⁸ שענין חלום הגלות שרשו בדרגה נעלית – כיון שהקב"ה רצה שיהי' גילוי נעלה ביותר אשר לא יוכל לבוא, כביכול, לולא ההעלם והסתר והסתלקות המוחין דחלום הגלות – לכן עשה שיהי' ענין של גלות, ושענין זה יהי' בתורה (כביכול), אשר אלו הם הקושיות, השאלות והספיקות (העלמות והסתרים) בתורה²⁹, ע"ד "יעקב ועשו האמורים בפרשה"³⁰ (כמדובר כמ"פ³¹) – בכדי שע"י יתוסף עילוי נעלה יותר.

וע"ד מה שמוצאים בגמרא (בתורה) את הענין ד"תיקו", שאינו מבטל את השאלה והספק בסוגיא לפנ"ז, אלא הענין נשאר בספק³². ועד"ז מוצאים בגמרא את הלשון "קשיא" ו"תיובתא", וידוע החילוק ביניהם: "קשיא" הכוונה שהמסקנא נשארת בתקפה רק שישנה עלי' קושיא, משא"כ "תיובתא" הכוונה שהמסקנא שלפנ"ז **מופרכת** – אשר כל זה מורה על ענין הגלות (קושיות וספיקות) בתורה.

ולמרות ש"תיקו" הכוונה שהענין נשאר בספק, אעפ"כ אומרים גם ש"תיקו" הוא ראשי-תיבות "תשבי יתרץ קושיות ואבעיות"³³, היינו, שזו לא תשאר קושיא ואיבעיא לעולם, אלא סוף-כל-סוף אליהו הנביא יתרצה; אבל ענין זה יתגלה רק בביאת אליהו, משא"כ בזמן הגלות הוא עדיין באופן

- 28) כמבואר בפרטיות לפנ"ז בהשיחה (שבהע' 1) סט"ו.
- 29) ראה אגה"ק סכ"ו (קמד, ב). וראה בהנסמן לקמן הערות 30-31.
- 30) פרש"י ר"פ תולדות.
- 31) לקו"ש ח"כ ע' 114. שם ע' 342 ואילך. ד"ה באתי לגני – י"ד שבת תשמ"ג (סה"מ תשמ"ג ע' פה). ועוד.
- 32) ראה מבוא התלמוד (לר"ש הנגיד) וקיצור כללי התלמוד – נדפס בסוף מס' ברכות ש"ס ווילנא. ובכ"מ.
- 33) תיוריט סוף מס' עידות. שלה"ה תט, א. והוא ע"פ זח"ג כח, א. וראה גם ערוך השלם בערכו.

- 34) זח"ג קנג, א. (ברע"מ).
- 35) תו"א ר"פ שמות.
- 36) זח"א קכט, סע"א. וראה קידושין מט, ב. שו"ע אה"ע סל"ח סל"א. תניא פי"א. לקו"ת ר"פ דברים (א, ב).
- 37) ב"מ קו, רע"ב.
- 38) ראה תניא פט"ו.
- 39) שבילי אמונה נ"ד ש"ב. פחד יצחק בערכו. וראה תניא ספ"ד. פט"ו (כא, א).
- 40) תניא פמ"ד (סג, ב). וראה שו"ת הרמ"ע מפאנו סל"ו.
- 41) ראה חגיגה ט, ב. תניא פט"ו. וראה לקו"ש חכ"ו ע' 208 הערה 45.

ההכרזה שנשיא דורנו צוה להדפיס ולפרסם בחוברת של "אגודת חסידי חב"ד"

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. ידוע ה"קול קורא" שפרסם בעל הגאולה¹ דחודש תמוז: "לאלתר לגאולה!"

והנה הפירוש "לאלתר" הוא כפשוטו: מיד ("גלייך"), "משיח נא" – "נא" ממשי!

– בכוונה אינני מבטא זאת בלשון הקודש, כדי שלא יחשבו שבלשון הקודש הענין כבר ישנו משא"כ בשפת המדינה², אלא אדרבה: יתרון האור מן החושך דוקא³, כלומר, דוקא מ"משיח נא" בשפת המדינה – יתגלה יתרון האור!

ב. בא ה"קלוגניקער"⁴ וטוען: כשם שה"קול קורא" של נשיא דורנו "לאלתר לגאולה" לא קויים מיד (מפני סיבות שונות ומשונות), ומאז כבר עברו 42, 43, 44 שנה – כך יכול להיות גם עכשיו, רחמנא-ליצלן!

אבל מובן ש'חבל על הזמן' ללכת ולהתווכח עם "זקן וכסיל"⁵, מאחר והוא "זקן" וגם "כסיל"... או עם אחד המדבר בשליחותו, או יותר גרוע – שהופך להיות לבוש שדרכו מדבר ה"זקן וכסיל"!

ובפרט עוד אם יש לו – רחמנא-ליצלן – תענוג לשאול כאלו שאלות ולהכניס ספיקות ש"לאלתר לגאולה" אין פירושו מיד וכיו"ב – אשר מובן החורבן שזה גורם ל"עולם קטן זה האדם"⁶ של בן אדם כזה.

ג. ולעצם הטענה: דבר ברור הוא ש"לאלתר לגאולה" פירושו מיד ממשי!

כפי שנשיא דורנו הכריז ב"קול קורא" וציוה לפרסם ולהדפיס זאת בחוברת של "אגודת חסידי חב"ד" – ומזה מובן שענין זה אינו שייך לעבר אלא נוגע לפועל גם עכשיו, כיון ש"אגודת חסידי חב"ד" נמשכת עד היום הזה – שלא כדעת האומרים אשר בשנת תש"י זה נפסק רחמנא-ליצלן, אלא גם אח"כ "זרעו בחיים" ובמילא "הוא בחיים"⁷!

(5) קהלת ד, יג. קה"ר וכפרשי" עה"פ. מדרש תהלים (באבער) ט, ה. זח"א קעט, סע"ב.
(6) תנחומא פקודי ג. זח"ג לג, ב. תקו"ז תסט (ק, ב. קא, א). וראה מר"נ ח"א פע"ב.
(7) תענית ה, ב: "יעקב אבינו לא מת... מה זרעו בחיים אף הוא בחיים". וראה "יחי המלך" תקכד ע' 8.

(1) ב"הקריאה והקדושה" דשנת תש"א-ג. ועוד.
(2) ראה עוד עד"ז ב"יחי המלך" גליונות: תסח ע' 10, תסז ע' 9, תמא ע' 8. ועוד.
(3) ראה ס' הערכים-חב"ד ערך אור – ביחס לחושך ס"ח. וש"נ.
(4) = היצר הרע.

וחרכים אלו משיח צדקנו מסתכל ומשיח, ומובן שמבט של משיח פועל...

ח. לכן ממשיכים לדבר בכל הזדמנות אודות ה"חלום" (לדעת אלו הטוענים כי גלות היא המציאות) – שהנה הנה ("אָט אָט") בא משיח צדקנו.

ואם עדיין ישנם שאלות אזי "תשבי יתרן קושיות ואבעיות" – ר"ת ד"תיקו" (כנ"ל).

ועי"ז שמדברים ללא הרף שהנה הנה בא משיח צדקנו, פועלים שכך יקויים למטה מעשרה טפחים, "וארו עם ענני שמיא"⁴⁵ – שזה כבר לגמרי חלום החלומות...

שמשיח בא תיכף ומיד בשבת זה ובבית מדרש זה, ומתפללים יחד איתו תפלת מנחה דשבת בביהמ"ק השלישי, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"⁴⁶, כל בני ישראל נשמות בגופים.

(45) דניאל ז, יג. סנהדרין צח, א.
(46) כמ"ש ביצי"מ – בא י, ט.

ח"ו משיח לא יבוא עד מחר או עד היום במנחה, ידובר על כך שוב – עד שינדנדו כל כך ("נדודשען" – בל' העולם), הן למטה והן למעלה כביכול – שיפעלו שמשח אכן יבוא! ובפרט שה"פרה" מעונינת בזה יותר מהעגל (יותר ממה שהעגל רוצה לינק, הפרה רוצה להניק⁴²), כמ"ש⁴³ "זשב ה' אלקיך את שבותך – והשיב לא נאמר אלא ושב מלמד שהקב"ה שב עמהן מבין הגליות".

וכמ"ש גם בנוגע למשיח⁴⁴: "הנה זה עומד אחר כתלנו משיח מן החלונות מציץ מן החרכים" – משיח עומד מאחורי הכותל ומחכה ומביט... מתי כבר יוכל לבוא!

– אין זה כותל שלם, אלא כותל שיש בו חלונות, חרכים, סדקים וחורים, ודרך חלונות

(42) פסחים קיב, סע"א.

(43) נצבים ל, ג. מגילה כט, א. פרש"י עה"פ.

(44) שה"ש ב, ט. ע"פ "קול קורא" מאדמו"ר מהוריי"צ – "הקריאה והקדושה" גליון 9 ע' טו. אג"ק שלו ח"ה ע' שזו, ועוד.

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים לעילוי נשמת אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולעילוי נשמת מרת חשא' ב"ר נטע אורי ע"ה ובעלה ר' יוסף ארי' לייב ב"ר משה באר ע"ה ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות זוג' – תבלחט"א – מרת ח'י רחל בת שפירנצא שנאל ולזכות כל בני משפחותיהם שיחיו – לברכות עד בלי די

צילום הכתי"ק בפרסום ראשון בסוף הקונטרס מוקדש לעילוי נשמת הרה"ח זלמן לייב ב"ר יעקב יצחק ע"ה עסטולין נפטר ביום ט"ו אדר א' ה'תשס"ה ת. נ. צ. ב. ה. יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם בגאולה האמיתית והשלימה